

DOR: 20.1001.1.26455323.1402.19.2.1.8

تخصیص کنترل بر پایه رویکرد فازی برای فاز نشست یک هواپیمای خاص

حجت طائی[®] صبا نیکسرشت ^۲علیرضا بابایی^{ا ©} ۱ استادیار، مجتمع دانشگاهی مکانیک، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، اصفهان، ایران ۲ کارشناس ارشد، مجتمع دانشگاهی مکانیک، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، اصفهان، ایران

چکیدہ گرافیکی

مڪانيڪِ هوافضا

چکیدہ

در این مقاله هدف اصلی، به کارگیری رویکرد تخصیص کنترل، در نشست هواپیمای F/A-18 میباشد. برای این کار، از مدل غیرخطی سه درجه آزادی پرنده و برای طراحی سیستم کنترل پرواز طولی، از رویکرد تخصیص کنترل هوشمند مبتنی بر منطق فازی استفاده میشود. عملگرهایی که در فرآیند نشست هواپیما مشارکت دارند، زاویه بالابر و زاویه کنترل بردار رانش موتور هواپیما میباشند. با تخصیص سیگنالهای کنترلی بین دو عملگر مزبور، هواپیما فرآیند کاهش ارتفاع را آغاز و درنهایت به سطح زمین میرسد. برای بهبود کارایی کنترل کننده فازی، کاهش تلاش کنترلی و بالا بردن میزان دقت و کیفیت فرود هواپیما، از الگوریتم بهینهسازی ژنتیک مبتنی بر روش NSGA-II استفاده میشود و پارامترهای کنترل کننده فازی اصلاح میگردند. نتایج بهدستآمده از شبیهسازی، نشان میدهد که رویکرد تخصیص کنترل پیشنهادی، از توانایی بالایی برای کنترل و پایداری هواپیما در فرآیند فرود برخوردار است. همچنین متغیرهای خروجی، به مقدار مطلوبی همگرا می گردند و هواپیما با دقت مو به میتر این میرای مرای میرای به مقدار مطلوبی میرا می می دند و هواپیما با دقت مانسب و تلاش کنترلی کم، فرآیند نشست را به انجام می رساند.

برجستهها

- بهکارگیری رویکرد تخصیص کنترل، در نشست هواپیمای F/A-18.
- رویکرد تخصیص کنترل هوشمند مبتنی بر منطق فازی است.
- از الگوریتم ژنتیک مبتنی بر روش
 NSGA-II استفاده می شود و پارامترهای
 کنترل کننده فازی اصلاح می گردند.

مشخصات مقاله

ناریخچه مقاله:
وع مقاله: علمی پژوهشی
دریافت: ۱۴۰۱/۰۸/۰۱
بازنگری: ۱۴۰۱/۰۸/۱۶
ېذيرش: ۱۴۰۱/۰۹/۲۹
رائه برخط: ۱۴۰۱/۰۹/۲۹
[*] نویسنده مسئول:
taei@mut.ac.ir
كليدواژهها:
فرود خودکار هواپیما
نخصيص كنترل
منطق فازی
بهینهسازی چندهدفه
لگوريتم ژنتيک

* حقوق مؤلفین به نویسندگان و حقوق ناشر به انتشارات دانشگاه جامع امام حسین (ع) داده شده است. این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (License Commons) در دسترس شما قرار گرفته است. برای جزئیات این لیسانس، از آدرس https://maj.ihu.ac.ir دیدن فرمائید.

۱– مقدمه

الگوریتمهای تخصیص کنترل عملگرها، در سیستمهای کنترلی سامانههای خطی و غیرخطی مختلف، به کار میروند [۱]. برخی از این الگوریتمها، برای سیستمهای بیش تحریک [1]، برخی دیگر هنگامی که عملگری در سیستم تحت کنترل دچار عیب شود و از دست برود [۲] و سایر روشها نیز، برای کاربردهای متنوع دیگر استفاده می شوند. درروش تخصيص كنترل فازى كه موضوع اصلى اين مقاله میباشد، با استفاده از تئوری فازی و به کارگیری خبرگی و دانش فرد متخصص، به توزيع و تقسيم سيگنال كنترل در بین عملگرها، برای انجام مأموریتی مشخص می پردازد. مزیت تئوری فازی و سیستمهای کنترلی طراحیشده بر اساس این منطق، مقاوم بودن آنها در مقابل عدم قطعیتهای نهچندان بزرگ، مانند تغییرات ضرایب آئرودینامیکی در شرایط پروازی گوناگون و... در قیاس با سایر کنترلکنندههای دیگر می باشد [۳]. همچنین روش مذکور، نیازی به مدل ریاضی سیستم ندارد و میتوان آن را در بسیاری از سیستمهایی غیرخطی با ساختار نامعین، که بهوسیله کنترل متعارف قابل کنترل نیستند، به کار برد[۳]. همچنین الگوریتمهای تخصیص کنترل فازی، در مقایسه با سایر روشهای تخصیص کنترل، حجم محاسباتی و فرمول بندی ساده تری دارند و می توان از آن، در کنار الگوريتم بهينهسازي ژنتيک (که بهعنوان يک روش قدرتمند در یافتن یاسخ بهینه سراسری به خصوص در مسائل کنترل بهینه میباشد.) بهعنوان دو رویکرد اصلی هوش مصنوعی استفاده نمود، بهطوریکه از الگوریتم فازی بهعنوان منطق اصلی کنترل و از الگوریتم ژنتیک برای بهینهسازی استفاده کرد.

گای، یک روش تخصیص کنترل حلقه بسته غیرخطی را بر روی یک هواپیما پیادهسازی میکند. این روش با توزیع همزمان نیرو و ممان بین چند محرک، به کنترل وضعیت و کنترل مسیر میپردازد [۴]. یان لیو، یک الگوریتم تخصیص کنترل بهینه را برای هواپیماهای نظامی با مانورپذیری بالا، بهمنظور چابکی زیاد در نبردهای هوایی به کار میبرد [۵]. آقای بیان، از الگوریتم ژنتیک رتبه بندی نامغلوب یا به

اختصار 'NSGA-II، برای فرود خودکار هواپیما F/A-18 استفاده مى كند. اين روش، نرخ همگرايى بالا و دقت قابل توجهی دارد [۶]. در مقاله آقای توحیدی و همکارش، از روش تخصیص کنترل فازی و تطبیقی برای سیستمهای چالاک و بیش تحریک استفاده می شود [۷-۹]. در مرجع [۹]، از یک روش تخصیص کنترل برای سیستمهای بیش تحریک جهت انجام مانور وضعیت هواپیمای F/A-18 حول سه محور استفاده می شود. مرجع [۱۰] از روشی جدید، برای تخصیص کنترل محرکها برای به حداقل رساندن استفاده از محرکها و تلاش کنترلی در هواپیمای ایرباس استفاده می کند. مرجع [۱۱] یک روش تخصیص کنترل تطبیقی را برای پیکرهبندی پیشرانههای هواپیما به کار مىبرد. اشسون و همكارش، از الگوريتم تخصيص كنترل معکوس تعمیمیافته ، برای فرود و برخاست عمودی هواپیما استفاده می کند [۱۲]. اینگچون ونگ و همکارانش، یک چهارچوب کنترلی را با استفاده از روش تخصیص کنترل بهينه پيشبين و كنترلكننده فعال رفع اغتشاش پيشنهاد مىكنند [1۳]. جيسو كنگ و همكارش، روش تخصيص کنترل شبکه عصبی مبتنی بر تخصیص پویا را ارائه میدهند [۱۴]. تبسم، یک روش شبه معکوس وزندار، مبتنی بر وزنهای تطبیقی از برای یک پهیاد چهار روتوره پیشنهاد میدهد که تأثیر محدودیتهای فیزیکی را بر سیستم کاهش دهد [۱۵].

این مقاله، قصد دارد با به کارگیری رویکرد تخصیص کنترل فازی، بین عملگرهای بالابر و موتور و استفاده از الگوریتم بهینهسازی ژنتیک مبتنی بر روش NSGA-II، به اصلاح پارامترهای کنترل کننده فازی پرداخته و فرآیند نشست هواپیمای F/A-18 را با روابط ساده، حجم محاسباتی کم، دقت مناسب و حداقل تلاش کنترلی به انجام برساند. برای این منظور در بخش اول، اهمیت تخصیص کنترل بیان می گردد. در بخش دوم طراحی کنترل کننده فازی، در بخش سوم فرآیند بهینهسازی پارامترهای کنترلر و در بخش آخر، نتایج نهایی ارائه می گردد.

¹Nondominated Sorting Genetic Algorithm

² Generalized Inverse

³ Predictive Control

⁴ Weighted Pseudo-Inverse Method Based on Adaptive Weights

$$\begin{cases} C_{m} = C_{m_{0}} + C_{m_{\alpha}}\alpha + C_{m_{q}}q + C_{m_{\delta}_{ele}}\delta_{ele} \\ C_{l} = C_{l_{\alpha}}\alpha + C_{l_{\beta}}\beta + C_{l_{p}}p + C_{l_{r}}r + \\ \left(C_{l_{\delta_{ail_{\alpha}}}}\alpha + C_{l_{\delta_{ail}}}\right)\delta_{ail} + \left(C_{l_{\delta_{rud_{\alpha}}}}\alpha + C_{l_{\delta_{rud}}}\right)\delta_{rud} \\ C_{n} = C_{n_{\alpha}}\alpha + C_{n_{\beta}}\beta + C_{n_{p}}p + C_{n_{r}}r + \\ \left(C_{n_{\delta_{ail_{\alpha}}}}\alpha + C_{n_{\delta_{ail}}}\right)\delta_{ail} + \left(C_{n_{\delta_{rud_{\alpha}}}}\alpha + C_{n_{\delta_{rud}}}\right)\delta_{rud} \end{cases}$$

[l, v, w] سرعت خطی در دستگاه بدنی و [u, v, w]، ایر ا ممان اینرسی حول سه محور دستگاه مختصات بدنی و [X, y, z]، ضرب اینرسی *میباشند*. همچنین [x, y, z] موقعیت هواپیما، [x, y, ż] نرخ تغییر مکان در هرلحظه، ($\dot{\phi}, \dot{\theta}, \dot{\psi}$] زوایای اویلر، $[\dot{\phi}, \dot{\theta}, \dot{\psi}]$ نرخ تغییرات زوایای اویلر (ϕ, θ, ψ [p, q, r] سرعتهای زاویهای حول محورهای مختصات بدنی، [c, b, S, m, Q] فشار دینامیکی و مشخصات هندسه هواييما ازجمله جرم هواييما، مساحت ناخالص بال، دهانه بال و وتر متوسط بال می باشند. [C_D ,C_L ,C_Y] نیز، ضرایب نیروهای آئرودینامیکی، [C_m ,C_l ,C_n] ضرایب ممانهای آئروديناميكى و $[\delta_T, \delta_R, \delta_E, \delta_A, T]$ به ترتيب نيروى جلوبرنده، زاویه شهپر، زاویه بالابر، زاویه سکان عمودی و زاویه بردار رانش هستند [۶ و ۱۷]. پارامترهای هندسی هواپيما، مطابق جدول 1 [١٧]، شرايط اوليه پرواز طبق جدول ۲ [۶] و مشتقات پایداری و کنترلی هواپیما نیز مطابق جدول ۳ [۶] ارائه می گردد. تمامی دادهها، مربوط به پرواز با عدد ماخ کم و در شرایط سطح دریا میباشند [۶].

۲-۲- طراحی کنترل کننده فازی

تئوری فازی، نخستین بار توسط لطفیزاده معرفی گردید. سیستمهای فازی، سیستمهایی بر پایه دانش و قانون هستند،

به نحوی که قلب یک سیستم فازی، یک پایگاه دانش بوده که از قوانین اگر و آنگاه تشکیل شده است. در شکل ۱ ساختار یک سیستم فازی نشان داده شده است [۳ و ۱۹]:

شکل (۱): اجزای تشکیلدهنده یک سیستم فازی [۳].

۲- طراحی سیستم کنترل پرواز طولی، برای فرود خودکار هواپیما ۱-۲- مدل غیرخطی سه درجه آزادی هواپیمای

F/A-18 در این مقاله، از مدل غیرخطی سه درجه آزادی هواپیمای F/A-18 با بدنه صلب، استفاده میشود. این مدل، بهعنوان یک بستر آزمایشی برای تجزیهوتحلیل رفتار هواپیما، در فرآیند تخصیص کنترل مانور موردنظر استفاده می گردد [۶]. بر اساس این فرض که نرخ زمانی تغییر جرم و ممان اینرسی هواپیما، در کل فرآیند فرود ناچیز است. برای جلوگیری از پیچیدگیهای اضافی، از اثرات فلپ لبه جلو (لبه حمله)، فلپ لبه عقب (لبه فرار)، ترمز سرعت و ارابه فرود صرفنظر می شود [۱۶, ۱۷]. مدل غیرخطی هواپیمای F/A-18 که با معادلات حرکت توصیفشده است، به صورت رابطه (۱) ارائه

معادلات نیرو در دستگاه بدنی [۱۸]:

$$m(\dot{u} - vr + wq) = -mg.\sin\theta + F_{A_x} + F_{T_x}$$

$$m(\dot{v} + ur - wp) = mg.\sin\phi.\cos\theta + F_{A_y} + F_{T_y} \quad (1)$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\cos\phi.\cos\theta + F_{A_z} + F_{T_z}$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\cos\phi.\cos\theta + F_{A_z} + F_{T_z}$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\cos\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\cos\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z} + F_{T_z})$$

$$m(\dot{w} - uq + vp) = mg.\exp(-\sin\theta + F_{A_z} + F_{T_z} + F_{$$

$$\begin{cases} \dot{q}I_{yy} + pr(I_{xx} - I_{zz}) - (p^2 - r^2)I_{xz} = M_A + M_T \quad (\Upsilon) \\ \dot{r}I_{zz} - \dot{p}I_{xz} + pq(I_{yy} - I_{xx}) + rq I_{xz} = N_A + N_T \\ \text{asleking a strong s$$

$$\begin{bmatrix} y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} sin\psi & cos\psi & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ -sin\theta & 0 & cos\theta \end{bmatrix} \\ \times \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & cos\phi & -sin\phi \\ 0 & sin\phi & cos\phi \end{bmatrix} \begin{bmatrix} u \\ v \\ w \end{bmatrix}$$
(7)

$$\begin{cases} C_{D} = C_{D_{0}} + C_{D_{\alpha^{2}}}\alpha^{2} + C_{D_{\alpha}}\alpha + C_{D_{q}}q \\ C_{L} = C_{L_{0}} + C_{L_{\alpha}}\alpha + C_{L_{q}}q + C_{L_{\delta_{ele}}}\delta_{ele} \\ C_{Y} = C_{Y_{0}} + C_{Y_{\beta}}\beta + C_{Y_{p}}p + C_{Y_{r}}r + \\ \left(C_{Y_{\delta_{ail_{\alpha}}}}\alpha + C_{Y_{\delta_{ail}}}\right)\delta_{ail} + \left(C_{Y_{\delta_{ail_{\alpha}}}}\alpha + C_{Y_{\delta_{rud}}}\right)\delta_{rud} \end{cases}$$
(*)

کنترل کننده های فازی، وابسته به مدل ریاضی سیستم تحت کنترل نیستند و از این حیث، نسبت به کنترلرهای کلاسیک برتری دارند [۳]. به همین دلیل در این مقاله، برای طراحی سیستم کنترل پرواز طولی هواپیما در فرآیند فرود، از کنترل کننده فازی استفاده می شود. **جدول (۱)**: پارامترهای هندسی هواپیما 18-F/A

	مقدار	پارامترها	مقدار	پارامترها
(slugs ft ²)	189940	Izz	(ft) ۱۱/۵۲	С
(slugs ft ²)	101298	Iyy	(ft) ۳۷/۴۲	b
(slugs ft ²)	77	$I_{\rm xx}$	(ft ²) ۴۰۰	S
(ft)	-•/४९४	$l_{\rm x}$	(slugs) ヽ・٣۶	m
(ft) •/٣٣	\mathbf{l}_{ze}	•	$I_{\rm xz}$
	٠	l_{yz}	•	lye
	•	ly	•	I_{xy}

جدول (۲): پارامترهای اولیه هواپیما F/A-18

واحد	مقدار	پارامتر	واحد	مقدار	پارامتر
deg/s	•	p ₀	ft/s	188	V ₀
deg/s	•	\mathbf{q}_0	deg	Λ/Υ	α0
deg/s	•	r ₀	deg	•	β0
deg	•	ψ_0	deg	۵/٣	θ_0
ft	194.	\mathbf{Z}_0	ft	•	X0
deg	•	φ٥	ft	•	y 0

جدول (۳): مشتقات پایداری و کنترلی هواپیما F/A-18

مقدار	پارامترها	مقدار	پارامترها
-•/••۴۳٨	C _{Dα}	•/147٣	C _{D0}
•/•V&1	$C_{L_{lpha}}$	-•/•• \ ۶	$C_{n_{\delta_{rud}}}$
•/•••• ٨۵٢	$C_{n_{\delta_{ail_{\alpha}}}}$	-•/•٣١۵	C_{l_p}
-•/••۴۳٧	$C_{m_{\alpha}}$	۰/۰۰۱۶	$C_{Y_{\delta_{ail}}}$
-•/•••1٢	$C_{l_{\alpha}}$	۰_/۰۰۰۱۱۷	$C_{l_{\delta_{rud_{\alpha}}}}$
-•/••Y۵	$C_{l_{\delta_{ail}}}$	۰/۰۱۲۶	Clr
۰/۰۰۱۲۵	$C_{n_{\beta}}$	-•/•147	C_{n_r}
•	C _{Dq}	۰/۰۰۱۳	$C_{D_{\alpha 2}}$
•	C_{L_q}	• /٧٣٢	C_{L_0}
•	C_{Y_r}	-•/٩	$C_{Y_{\beta}}$
-•/17٣	C_{m_q}	-•/\~~	C _{mo}

-•/•••9Y	$C_{l_{\beta}}$	۰/۰۰۲۵	$C_{l_{\delta_{rud}}}$
•/••••۵١٢	$C_{n_{\delta_{ail}}}$	•/••••۴٨۴	$C_{l_{\delta_{ail}}}$
-•/• \ ٩۶	${C_{m_{\delta_{ele}}}}$	-•/••••٩• ٨	$C_{Y_{\delta_{ail}}}$
•/•144	$C_{L_{\delta_{ele}}}$	•/••••798	$C_{n_{\delta_{rud_{\alpha}}}}$

ابتدا متغیرهای ورودی سیستم تحت کنترل (هواپیما)، به همراه متغیرهای کنترلی تعیین می شوند. با توجه به این که کنترل کننده فازی، کنترل طولی هواپیما را در طی فرآیند فرود، با دو عملگر کنترلی بالابر و موتور انجام میدهد، لازم است متغیرهای مناسبی بهعنوان ورودی كنترلكننده فازى تعيين گردند. براى اين منظور، متغيرهاى و \dot{h} و \dot{h} که به ترتیب زاویه حمله، زاویه اوجگیری و \dot{h} تغییرات ارتفاع در هرلحظه می باشند، به عنوان متغیرهای ورودی و $\delta_{\rm E}$ و $\delta_{\rm T}$ خروجیهای کنترل کننده فازی خواهند بود. ($\delta_{\rm E}$ تغییرات زاویه بالابر و $\delta_{\rm T}$ تغییرات زاویه بردار رانش می باشند). هفت تابع عضویت برای توصیف هر یک از ورودیهای α و \dot{h} استفاده می شود، که به صورت منفی \dot{h} بزرگ (NB)، منفی متوسط (NM)، منفی کوچک (NS)، صفر (ZE)، مثبت کوچک (PS)، مثبت متوسط (PM) و مثبت بزرگ (PB) [۳] برای *γ*، γ و h تعریف شده اند، که محدوده هرکدام، در شکل ۲ مشخص شده است. توابع عضویت خروجی های موتور استنتاج فازی، که زاویه انحراف بالابر و زاویه بردار رانش موتور هواپیما میباشد، در شکل ۳ تعریف می شوند. دو پایگاه قواعد برای هر یک از خروجی ها در نظر گرفته می شود. چهلونه قانون برای دو ورودی و یک خروجی، پیادهسازی شده است، این قوانین مربوط به کانال كنترلى بالابر مى باشند. هفده قانون پايه، طبق جدول ۴ ارائه می گردد.

در این جدول، u، میزان انحراف زاویه بالابر میباشد. با توجه به جدول ۴، قانون اول به صورت زیر بیان می شود [۳]:

If α is ZE and γ is PS Then u is PS قوانین پایگاه قواعد مرتبط با موتور هم، عیناً مشابه جدول \mathbf{f} بوده، با این تفاوت که ورودیهای آن، تغییرات ارتفاع و زاویه گاما میباشد. لذا از بیان آن صرفنظر می گردد.

۳- بهینه سازی مبتنی بر الگوریتم ژنتیک
 (NSGA-II)
 ۱–۳- تعریف توابع هزینه و قیدها

بهینه سازی پارامترهای کنترل کننده فازی، به شرح زیر است با این هدف که با بهینه کردن مقادیر پارامترهای کنترل کننده فازی $(\sigma_0^1 \sigma, \sigma_0^1 \overline{X})$ ، مجموعه ای از راه حل های بهینه پیدا شود که کمترین میزان هزینه و تلاش کنترلی را فراهم کند و سیستم، عملکرد خوبی برای حفظ q. م. م. م. γ. أ و h از مقادیر مطلوب در سطوح خود ارائه و انحراف نامطلوب هواپیما را کاهش دهد و درنهایت، پایداری قابل قبولی برای هواپیما به همراه داشته باشد.

برای این منظور با بهینهسازی پارامترها، مراکز توابع عضویت و انحراف از معیار ورودیها و خروجیها اصلاح می گردند. توابع هزینه به صورت روابط ۶ و ۷ بیان می شوند [۶]:

$$J_1 = \int (\delta_{ele})^2 dt \tag{9}$$

$$J_2 = \int \left(\delta_{eng}\right)^2 dt \tag{Y}$$

که در آن X_i مجموعهای از راهحلهای بهینه است. x_i انحراف متغیرهای حالت i حول نقطه تعادل و X_i مداکثر مقدار مجاز آن، J_{ENG} و J_{ELG} نیز، حداکثر میزان انحراف زوایای بالابر و آن، J_{ENG} و J_{ELE} نیز، مداکثر میزان انحراف زوایای بالابر و بردار رانش را نشان میدهند. Tr_i و Tr_i به ترتیب po_i بردار رانش را نشان میدهند. Tr_i و Tr_i به ترتیب injustry (مطلوب و حد نشاندهنده زمان صعود و مقدار بیشینه آن، po_i و po_i و po_i بیان گر درصد ماکزیمم فراجهش از مقدار مطلوب و حد میبانی آن، sse_i مقدار محاود محای حالت ماندگار و حد میبانی آن، sse_i مقدار مجاز برای هرکدام از متغیرهای حالت ماندگار میباند [۶]. در جدول ۵، مقادیر و محدوده مجاز هرکدام از قیدها، بیان شده است [۶]. ده متغیر طراحی که بیان گر انحراف از معیار (σ) و ضرایب مراکز توابع عضویت (x) هر مانی انحراف از معیار (σ) و ضرایب مراکز توابع عضویت (x) می شود. این میشوند. مقادیر اولیه این متغیرها، حد بالا، حد پایین و میشوند. مقادیر اولیه این متغیرها، حد بالا، حد پایین و میباند.

مقدار	پارامترها	مقدار	پارامترها
١	Χ _θ	17	δ _{ELE}
۰/۲۵	X_{γ}	١٢	δ_{ENG}
•	X _{nz}	•	Xq
/٢.	PO	•	$X_{\dot{h}}$
۰/۰۱	SSE	•	X _h
۲.	TR	١	Xα

جدول (۵): قيدهاي تعريفشده [۶]

مقدار	پارامترها	مقدار	پارامترها
•/\\	Pm	۶۵	N _{pop}
۲.	η_c	१९०	I _{max}
۲.	η_{m}	١٠	V _{dim}
		۰/۰۵	M _p

جدول (۷): متغیرهای طراحی مسئله بهینهسازی

جدول (۴): پایگاه قواعد موتور استنتاج فازی مرتبط با بالابر.

 $tr_i < TR_i$

u	α	γ	شماره قاعده
PL	PB	ZE	١
NL	ZE	NB	٢
NL	NB	ZE	٣
PB	ZE	PB	۴
PM	РМ	ZE	۵
NM	ZE	NM	۶
NM	NM	ZE	۷
PL	ZE	РМ	٨
PS	PS	ZE	٩
NS	ZE	NS	۱.
NS	NS	ZE	11
PS	ZE	PS	١٢

تلورانس	حد بالا	حد پايين	مقدار	متغير
• / \	۲/۵	١	۲/۵	σγ
• / \	٣	١	٣/۵	σ h
• / \	۲/۵	١	٢	σ_{lpha}
• / \	۲/۵	١	٣	$\sigma_{ m \delta ele}$
• / \	۲/۵	١	٣	$\sigma_{\mathrm{\delta eng}}$
• / \	٢	• / ١	١	kγ
• / \	٢	• / ١	١	$k_{ m h}$
• / \	٢	• / ١	١	k_{lpha}
• / \	٢	• / ١	١	$k_{\mathrm{\delta ele}}$
• / \	٢	•/1	١	$k_{\delta eng}$

۲–۳– نتایج بهینهسازی پارامترهای کنترلر فازی

جبهه پرتوی بهینهسازی پارامترها، در شکل ۴ ارائه می شود: نقطه برگزیده در شکل ۴ مشخص شده است. در این نقطه، نەتنىھا توابع ھزينە J_1 و J_2 كمينە شدە، بلكە ھواپيما رفتارى یایدار از خود نشان میدهد:

5 70

۴- نتایج

با توجه به نمودار جبهه پرتو، نقاطی باید انتخاب شوند که توابع هزينه (تلاش كنترلي بالابر و موتور) در اين نقاط كمينه باشد. از طرفي، تنها اين مسئله تعيين كننده ياسخ نهایی بهینهسازی نخواهد بود، زیرا هواپیما به ازای متغیرهای طراحی برگزیده، باید رفتار دینامیکی مناسبی نیز از خود نشان دهد و پایداری قابل قبولی داشته باشد. لذا با

در نظر گرفتن این موارد، پاسخ بهینه انتخاب می گردند. مقادیر برگزیده شده در فرآیند بهینه سازی، طبق جدول ۸ ارائه می شود. مطابق جدول ۸، پارامترهای نهایی تعیین و به کنترل کننده فازی اعمال می شود. با جایگذاری پارامترهای بهینه شده نهایی در روابط کنترل کننده فازی، رفتار هواییما بهطور كامل با الگوى مورد انتظار مطابقت دارد. متغيرهاى خروجی h ، γ ، α ، nz ، q و h در محدوده مطلوب قرار می گیرند و هواپیما پایداری قابل توجهی از خود نشان میدهد. همچنین تلاش کنترلی بالابر و موتور، در کل فرآیند فرود کاهش مییابد. در ادامه نمودار خروجیهای و J_2 و J_2 ارائه می گردد J_2 و J_1 ، δ_{eng} ، δ_{ele} ،x ،h ، \dot{h} ، γ ،lpha ، n_z ،q(شکل **۵**). همچنین نمودار خروجیهای نرخ پیچ (q)، زاویه حمله (α)، زاویه گاما (γ)، زاویه پیچ (θ) مطابق شکل ۶ و ۷ ارائه می گردد. شکل ۸ شماتیک کلی سیستم کنترل پرواز طولی مبتنی بر منطق فازی را نشان میدهد.

جدول (۸): پارامترهای نهایی بهینهسازی

مقدار بهينه	مقدار اوليه	متغير
١/١	۲/۵	σ_{Υ}
١/١	∇/Δ	$\sigma_{ m \dot{h}}$
۱/۵	٢	σ_{lpha}
١/٧	٣	$\sigma_{ m \delta ele}$
١/٢	٣	$\sigma_{\mathrm{\delta eng}}$
• /۵	١	$k_{ m Y}$
• / 1	١	$k_{ m \dot{h}}$
۰ /٣	١	k_{lpha}
• / 1	١	$k_{\delta ele}$
•/٨	١	$k_{\delta eng}$

۵- جمعبندی

الگوریتم تخصیص کنترل فازی، از حیث این که به مدل ریاضی سیستم تحت کنترل وابسته نمی باشد، می تواند برای سیستمهای غیرخطی یا سیستمهایی که ساختار نامعینی بر دارند، مورداستفاده قرار گیرد. الگوریتم ژنتیک مبتنی بر روش INGGA-II نیز در مقایسه با سایر روشهای بهینه سازی، روشی بسیار قدر تمند است که می تواند برای یافتن پاسخ بهینه سراسری در مدت زمان مناسب، در مسائل کنترل بهینه استفاده گردد.

شکل (۸): شماتیک کلی سیستم کنترل پرواز طولی.

استفاده از روش تخصیص کنترل فازی برای سیستم غیرخطی هواپیما، بهینهسازی پارامترهای کنترل کننده فازی با استفاده از الگوریتم NSGA-II و سرانجام اعمال متغیرهای طراحی بهینهشده در کنترلر، منجر می شود که با استفاده از روابط ساده، حجم محاسباتی کم، دقت کافی، پایداری مناسب، رفتار دینامیکی مطلوب و کمترین تلاش کنترلی، ماموریت فرود هواپیما را به انجام رسانید و متغیرهای پروازی ازجمله ارتفاع، زاویه اوج گیری، زاویه حمله، شتاب عمودی، تغییرات ارتفاع و نرخ زاویه پیچ به مقدار مطلوب همگرا شوند.

۶- فهرست علائم

[5] Liu Y, Gao Z, Shang C. Control allocation for an over-actuated aircraft based on within-visual-range air combat agility. IEEE Access. 2018 Mar 12;6:14668-75.

[6] Bian Q, Nener B, Wang X. An improved NSGA-II based control allocation optimisation for aircraft longitudinal automatic landing system. International Journal of Control. 2019 Apr 3;92(4):705-16.

[7] Tohidy S, Sedigh AK. Fault tolerant fuzzy control allocation for overactuated systems. In2013 13th Iranian Conference on Fuzzy Systems (IFSC) 2013: 1-5.

[8] Tohidi SS, Yildiz Y, Kolmanovsky I. Adaptive control allocation for over-actuated systems with actuator saturation. IFAc-PapersOnLine. 2017;50(1):5492-7.

[9] Tohidi SS, Yildiz Y, Kolmanovsky I. Adaptive control allocation for constrained systems. Automatica. 2020;121:109161.

[10] Sadien E, Roos C, Birouche A, Carton M, Grimault C, Romana LE, Basset M. A new control allocation algorithm to improve runway centerline tracking at landing. IFAC-PapersOnLine. 2019;52(12):520-5.

[11] Wang Z, Zhang J, Yang L. Weighted pseudoinverse based control allocation of heterogeneous redundant operating mechanisms for distributed propulsion configuration. Energy Procedia. 2019;158:1718-23.

[12] Acheson MJ, Gregory IM, Cook J. Examination of unified control incorporating generalized control allocation. InAIAA Scitech 2021 Forum 2021 (p. 0999).

[13] Wang Y, Xuyang TA, Zhihao CA, Zhao J. Optimal Prediction Control Allocation Algorithm for Tiltrotor Aircraft. InAdvances in Guidance, Navigation and Control 2022 (pp. 1183-1193). Springer, Singapore.

[14] Kang J, Choi K. Development of an Artificial Neural Network Control Allocation Algorithm for Small Tailless Aircraft Based on Dynamic Allocation Method. International Journal of Aeronautical and Space Sciences. 2022;23(2):363-78.

[15] Tabassum A, Bai H. Dynamic control allocation between onboard and delayed remote control for unmanned aircraft system detect-and-avoid. Aerospace Science and Technology. 2022;121:107323.

جانبی جانبی
$$C_{lp}$$
 مشتق میرایی غلتش C_{lp} مشتق میرایی غلتش C_{mq} نرخ تغییر ضریب گشتاور پیچشی به زاویه حمله C_{mq} مشتق میرایی پیچش C_{mq} مشتق میرایی پیچش C_{np} نرخ تغییر ضریب گشتاور گردشی به زاویه لغزش C_{np} جانبی C_{nr} مشتق میرایی گردش C_{nr} وزن اینرسی I_{-} ابع هزینه بیان گر تلاش کنترلی بالابر J_{1} تابع هزینه بیان گر تلاش کنترلی موتور P_{m} احتمال تقاطع P_{m} احتمال تقاطع M_{p} احتمال جهش M_{pop} تعداد کروموزومها α زاویه حمله β زاویه لغزش جانبی γ زاویه اوج گیری γ زاویه دوران سطوح کنترل

- شاخص توزيع تقاطع $\eta_{
 m c}$
- شاخص توزيع جهش $\eta_{
 m m}$

۷- مراجع

[1] Johansen TA, Fossen TI. Control allocation—A survey. Automatica. 2013;49(5):1087-103.

[2] Alwi H, Edwards C. Fault tolerant control using sliding modes with on-line control allocation. Automatica. 2008;44(7):1859-66.

[3] A Babaei AR, Mortazavi M, Moradi MH. Classical and fuzzy-genetic autopilot design for unmanned aerial vehicles. Applied Soft Computing. 2011;11(1):365-72.

[4] Gai W, Liu J, Zhang J, Li Y. A new closed-loop control allocation method with application to direct force control. International Journal of Control, Automation and Systems. 2018;16(3):1355-66.

[16] Cao J, Garrett Jr F, Hoffman E, Stalford H. Analytical aerodynamic model of a high alpha research vehicle wind-tunnel model. 1990.

[17] Buttrill CS, Arbuckle PD, Hoffler KD. Simulation model of a twin-tail, high performance airplane. 1992.

[18] Napolitano MR. Aircraft Dynamics. Wiley; 2012.

[19] Zadeh LA, Klir GJ, Yuan B. Fuzzy sets, fuzzy logic, and fuzzy systems: selected papers. World Scientific; 1996.

Journal of Aerospace Mechanics

DOR: 20.1001.1.26455323.1402.19.2.1.8

Control Allocation Based on Fuzzy Approach for Landing Phase of Specific Aircraft

Hojat Taei^{1*}, Saba Nikseresht², Alireza Babaei¹

¹ Assistant Professor, Faculty of Mechanical Engineering, Malek-e-Ashtar Unversity of Technology, Isfahan, Iran

² M.Sc. Student, Faculty of Mechanical Engineering, Malek-e-Ashtar Unversity of Technology, Isfahan, Iran

HIGHLIGHTS

- Applying the control allocation approach for the landing phase of the F/A-18 aircraft
- The allocation approach is based on fuzzy logic.
- The genetic algorithm based on the NSGA-II method is used and the variables of the fuzzy controller are modified.

ARTICLE INFO

Article history: Article Type: Research paper Received: 23 October 2022 Received in revised form: 7 November 2022 Accepted: 20 December 2022 Available online: 20 December 2022 *Correspondence: taei@mut.ac.ir *How to cite this article:* H. Taei, S. Nikseresht, A. Babaei. Control allocation based on fuzzy approach for landing phase of specific

Approach for failuing phase of specific aircraft. Journal of Aerospace Mechanics. 2023; 19(2):1-10.

Keywords: Automatic Landing of Aircraft Control Allocation Fuzzy Logic Multiobjective Optimization Genetic Algorithm

GRAPHICAL ABSTRACT

A B S T R A C T

The main objective of this article is to apply the control allocation approach for the landing phase of the F/A-18 aircraft. For this purpose, the non-linear three-degree-of-freedom model of the aircraft is used, and the intelligent control allocation approach, based on fuzzy logic, is utilized to design the longitudinal flight control system. The actuators involved in the aircraft landing process are the elevator angle and the thrust vector control angle of the aircraft engine. By allocating control signals between the two mentioned actuators, the plane starts the process of lowering the height and finally reaches the ground level. To improve the efficiency of the fuzzy controller, reduce the control effort and increase the accuracy and quality of the landing, the genetic algorithm based on the NSGA-II method is used and the variables of the fuzzy controller are modified. The results obtained from the simulation show that the proposed control allocation approach has a high ability to control and stabilize the aircraft in the landing process. Also, the output variables converge to a desired value and the aircraft completes the landing process with proper accuracy and low control effort.

^{*} Copyrights for this article are retained by the author(s) with publishing rights granted to Imam Hossein University Press. The content of this article is subject to the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY-NC 4.0) License. For more information, please visit https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode.